דרשוני כרך ב — רות שדרשה

רות שדרשהיעל אונטרמן

ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה (רות א, ז)ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה (שם, א, יד)

צעדו ג' מילין עד שהגיעו לגבול מואב.אמרה נעמי: 'לכנה שבנה אשה לבית אמה' (שם, א, ח).

אמרה ערפה: חמותי, הלוא אמרה תורה על כן תעזוב אשה את אביה ואת אמה ודבקה באישהּ והיו לבשר אחד. אישי איננו, ואני עזוב עזבתי – איככה אשוב?

אמרה נעמי: בתי, לא כך לימדתיך, אלא כתיב 'על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד' (בראשית ב, כד) ובידך ניתנה הרשות.

ותשק ערפה לחמותה' (רות א, יד). אמרה 'הל כה היא, ומקבלת אני' ושבה לבית אמה.

ואילו רות דרשה: 'אִישׁ' לרבות אשה. מה איש עוזב משפחתו ודבק באשתו, אף אשה עוזבת משפחתה ודבקה באישהּ. וזה שנאמר, 'בְּאִשְׁתּוֹ' – לרבות חמיו וחמותו ובני משפחתו. מיד – 'וְדָבְקָה בָּהּ' (שם).

ערפה שלא ידעה לדרוש לא זכתה.

ורות, כיוון שדרשה, זכתה לכתר תורה ולברית אבות והייתה לאמה של מלכות.

דבר אחר: אמרה רות לנעמי, אין לי לא אב ולא אם ולא איש, אלא את בלבד. ומעתה, כתינוקת שנולדה דמיתי.'דבקה בה' (שם).גזרו חכמים הלכתא כמותה, שהרי גר שנתגייר – כקטן שנולד דמי, וכל שאר בשר שהיו לו כשהוא עכו"ם אינן שאר בשר עוד.

אמה של מלכות – בבלי, בבא בתרא צא, ע"ב. גר שנתגייר – בבלי, יבמות כא, ע"א. וכל שאר בשר – על פי רמב"ם משנה תורה, הלכות איסורי ביאה יד, יא. עכו"ם – עובד כוכבים ומזלות.